

El Llagostera es fa fort a casa

Pitu, amb una falta magistral, i Juanjo encarrilen una important victòria contra un rival directe

El Llagostera es fa fort a casa

RAMÓN RIBAS PALAMÓS

Es una llàstima que el Llagostera no pugui jugar tots els partits a casa perquè d'aquesta manera les seves possibilitats de salvació augmentarien espectacularment. Ahir, els gironins, fent gala de les

seves millors virtuts, la intensitat, competitivitat i no donar mai una pilota per perduda, van endur-se els tres punts en un duel cabdal i d'allò més transcendent perquè l'Oscà és un rival directe amb qui ara empaten a punts. La cinquena victòria, òbviament a casa, de la temporada, va arribar gràcies a la màgia de Pitu a pilota aturada, a l'oportunisme de Juanjo i a les aturades miraculoses de René. Per fi, el Llagostera no va encaixar gols i això que l'Oscà, d'oportunitats per foradar la porteria llagosterenca, en va tenir. Per exemple, un penal repetit en dues ocasions picat per Luis Fernández i que finalment no va pujar al marcador perquè va enviar als núvols el xut definitiu.

René va tenir ahir per davant una nova parella de centrals, formada per Chus Herrero i Aimar, davant la baixa de Fran Cruz. Masó i Samu van ocupar els laterals, al doble pivot Tito i Pitu per davant de la defensa, les bandes per Querol i Imaz més Juanjo i Chumbi a la punta d'atac. Aquest va ser l'onze que va fer saltar Oriol Alsina en un duel de necessitats entre dos equips obligats a sumar. De seguida es va veure que el partit, d'ensopit, no en tindria res. Llagostera i Oscà van demostrar en una primera meitat molt entretinguda que l'espectacle i el joc ofensiu també pot aparèixer tot i la por de perdre. Gironins i aragonesos van sortir a cara descoberta a la recerca del gol.

La primera aproximació atacant va ser per al bisbalenc del conjunt visitant Òscar Ramírez, quan al minut 4 va rebre una assistència de Tyronne, el gironí des del costat dret es va inventar una centrada-xut que va obligar René a utilitzar els punys per refusar el perill. Sis minuts més tard, Machís, veient la posició un xic avançada del porter local, va intentar picar una vaselina, però René, molt atent, no es va deixar sorprendre (min.10).

La primera ocasió dels locals va ser per a Juanjo. Va arribar al minut 14, quan un servei de banda servit per Samu de los Reyes va anar plorant fins a la posició del davanter de Santander que, massa forçat, i d'una manera molt incòmoda, va rematar des de l'àrea petita a les mans de Whalley. L'equip de Tevenet apretava de valent i passar el quart d'hora va protagonitzar tres ocasions que van ser ben resoltes per René. Al minut 16 una centrada de Morillas des del costat esquerre la va refusar amb els punys, seguidament, al minut 18, Òscar Ramírez va fer la centrada des del costat dret perquè la rematés amb frivolitat inclosa, amb l'esperó, l'atacant Mainz, amb una nova aturada del porter. La darrera oportunitat dels aragonesos en aquesta ràfega d'ocasions

va ser per a Íñigo Ros, el seu xut, però, va ser avortat també per René.

La màgia de Pitu

A la primera aviso i a la segona no perdono. Veure una pilota plantada a la frontal de l'àrea rival és sinònim de gol o, com a mínim, d'una perillositat extrema quan el migcampista saltenc, Pitu Comadevall, volta pel camp. Els tècnics de torn dels conjunts rivals, i Tevenet segur que no n'és una excepció, adverteixen els seus jugadors per activa i per passiva que vigilin a l'hora de fer faltes a la frontal de l'àrea de Whalley perquè a les files blaugranes hi ha un home que té un guant al seu peu esquerre.

Efectivament, Pitu Comadevall, al minut 21, ja va estar a punt de fer un gol de bandera, d'aquells de traca i mocador, quan mitjantçant un llançament de falta va estar a punt de netejar les teranyines de l'escaire dret de Whalley. La intervenció del porter de l'Oscà refusant la pilota a córner va resultar clau per evitar l'1 a 0. Allò que no sabien els defenses i el porter dels aragonesos és que deixar una segona oportunitat a Pitu en un llançament de falta ja és jugar amb foc. Així que sis minuts més tard i amb l'esfèrica novament plantada a la frontal, Pitu, ara sí, va clavar la pilota al fons de la xarxa i va desfermar l'eufòria entre la parròquia local (min.27).

A banda de la classe de Pitu, el mèrit d'arribar al descans amb l'avantatge de l'1 a 0 va recaure sobretot en un altre home: René Román. Al minut 38 i per enèsima ocasió, el porter gadità va demostrar per què és intocable sota els pals de la porteria blaugrana, una magnífica assistència del capità de l'Oscà, Juanjo Camacho, la va controlar Machís, aquest en un u contra u amb René va veure com el porter andalús amb el pit refusava a córner. Per tant, el Llagostera respirava tranquil camí dels vestidors gràcies a la màgia de Pitu i a les intervencions salvadores del seu porter.

Als quatre minuts de la represa Chumbi es va trobar amb un regal inesperat. El porter Whalley havia sortit de l'àrea per controlar una pilota a la dreta de la seva defensa, llavors va relliscar deixant l'esfèrica als peus del davanter local que no havia deixat de pressionar. La mala sort per a l'ex de l'Albacete és que la defensa visitant va estar atenta per refusar a córner quan Chumbi ja encarava tot sol el camí cap a la porteria buida. Qui no va perdonar, poc després, va ser Juanjo. El davanter càntabre va aprofitar un servei de banda enverinat des de l'esquerra de Samu, pilota a l'olla i després d'una indecisió de la defensa i del porter rival, es va convertir en or pur per al davanter del Llagostera. El càntabre va ser el més murri de la classe i va establir el 2-0 de la tranquil·litat. O almenys això va semblar.

I és que al minut 55 de partit va arribar l'acció clau. Bé, de fet van ser tres accions clau. Un penal comès per Imaz sobre Luis Fernández, el davanter dels visitants que acabava d'ingressar al rectangle de joc, va ser l'inici d'una rocambolesca acció. L'àrbitre Eiriz Mata va fer repetir fins a dos cops el xut perquè, segons ell, jugadors d'ambdós equips es trobaven dins l'àrea abans d'hora. Això va provocar que Luis Fernández xutés fins a tres

vegades des dels onze metres. Tres xuts i tres finals diferents. Gol, aturada i als núvols, desaprofitant una clara oportunitat per retallar diferències i, amb més de mitja hora de joc per davant, posar pressió als locals.

A la recta final l'Oscà va provar-ho mitjançant accions dels seus homes més perillosos com Tyrone o Machís però René va seguir convertit en un autèntic mur.

Pitu va estar també a punt de sentenciar novament a pilota aturada. A manca de cinc minuts per acabar el duel, el saltenc va tornar a estar a punt de fer el seu segon gol de falta de la tarda. Una falta comesa sobre Benja a la frontal de l'àrea la va picar el migcampista esquerrà, la pilota havia dibuixat una trajectòria que portava el camí de l'escaire dret de Whalley però el porter visitant va volar per evitar el 3 a 0 dels d'Alsina.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/11/29/llagostera-fort-casa/755422.html?utm_source=rss